

Adventus-latin eredetű szó, jelentése eljövétel, megérkezés. Az ünnep eredete az V-VI. századra nyúlik vissza, Jézus születésének ünnepére (Karácsony) való felkészülés időszaka.

Tágabb értelemben a reményteli várakozás, a lelki készülődés ideje. Az advent 4 hétig tart, a december 25-e előtti negyedik vasárnapkal kezdődik. Eredetileg 40 napig tartott (Jézus negyven napig böjtölt a pusztában), ám a Gergely pápa-féle naptárreform 4 hétre rövidítette. A keleti keresztények ma is január 6-án ünneplik karácsonyt.

Régen a keresztények advent idején szigorú böjtöt tartottak, hajnalonként pedig szent misére jártak. Ezeket a hagyományosan napfelkelte előtt tartott miséket aranymisének nevezték. Az advent első napjától vízkeresztig terjedő időszakban tiltották a zajos népnepélyeket, lakodalmakat.

Az adventi koszorú készítése a XIX. században jött divatba, de a hagyomány gyökerei a pogány korba nyúlnak vissza, amikor örökzöld ágakkal, fagyönggyel, magyallal ünnepelték a téli napéjegyenlőség idejét. (A fagyöngy egyébként a kelták szent növénye volt. A téli napéjegyenlőség a kelta hitvilág szerint a fény újjászületésének ünnepe. A kerék jelentésű Yule- a fény visszatérésének ünnepe- szó az élet örök körforgására, az örök újjászületésre utal. Ilyentájt a kelták az ajtókra örökzöld ágakat aggattak, fagyönggyel, magyalággal díszítették azt. Ma hagyományosan fenyőgallyakból készül a koszorú négy gyertyával, melyek advent 4 hetét jelképezik. Uralkodó színei a zöld (örökzöld), a piros és az arany, melyek a karácsonyi ünnepkör domináns színei. Minden héten egy-egy újabb gyertyát kell meggyújtani a koszorún. Az ajtóra erősített, gyertya nélküli koszorú a szíves vendégvárást reprezentálja.

Forrás: [Adventi időszak](#)